

Inwestycje Spółdzielni Inwalidów „Zgoda” na rzecz rozwoju kapitału ludzkiego

Fragment publikacji:

„Społeczna Odpowiedzialność Biznesu w stulecie niepodległości Polski.
Wkład etycznych przedsiębiorstw w umacnianie polskiej suwerenności gospodarczej”

Po roku 1956 nastąpił wzrost propagowanej z powodów ideologicznych aktywizacji zawodowej kobiet, co wiązało się z trudnościami w zapewnieniu właściwej opieki nad dziećmi, osobami starszymi i niepełnosprawnymi członkami rodziny. Głoszono hasło „kto nie pracuje ten nie je”, co oznaczało, że najczęściej ludzie starzy i niepełnosprawni pozostawali poza społeczeństwem czynnym zawodowo, a poza tym najbardziej cierpieli z powodu braku odpowiedniej opieki. Przykładem podmiotu, który troszczył się o los osób niepełnosprawnych w tych trudnych czasach jest Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda” z Konstątnowa Łódzkiego, której kolejne Zarządy systematycznie rozwijały jej działalność i tworzyły setki miejsc pracy, umożliwiając tym samym aktywizację zawodową osób niepełnosprawnych i ich rehabilitację.

Powstanie Spółdzielni Inwalidów „Zgoda” w Konstątnowie Łódzkim¹ na przełomie lat 1950 / 1951 było bardzo istotnym wydarzeniem dla społeczności lokalnej. Razem z nią pojawiła się możliwość aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych, na przykład przy produkcji tkanin, czym początkowo zajmowała się Spółdzielnia (obecnie jest producentem środków ochrony indywidualnej). Po kilku latach działania Spółdzielni okazało się, że jest spore zapotrzebowanie na produkowane przez zakład wyroby i w 1956 r. rozpoczęła się budowa nowego zakładu w obecnej lokalizacji. Ówczesne kierownictwo Spółdzielni zadbało o uczciwe zakupy działek niezbędnych do jej rozbudowy, co przyczyniło się do budowania przyjaznych relacji z bliskimi sąsiadami. Następnym istotnym etapem rozwoju zakładu miał miejsce w trakcie jego modernizacji w końcu lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Przeprowadzona modernizacja istotnie przyczyniła się do poprawy warunków pracy oraz zaowocowała unowocześnieniem parku maszynowego. Trzeba podkreślić, że rozwój i modernizacja Spółdzielni odbywały się przede wszystkim dzięki wypracowanym środkom, a także pożyczkom, które Spółdzielnia rzetelnie spłacała. Dla zobrazowania skali rozwoju niech posłużą liczby zatrudnionych. Rozpoczynając działalność Spółdzielnia zatrudniała 30 osób, a w 1982 r. – 512, z których większość to były osoby niepełnosprawne, w 1984 r. stanowiły one 74% pracowników „Zgody”. W kolejnych latach i dekadach kierownictwo Spółdzielni w dalszym ciągu kładło nacisk na wymianę linii technologicznych i maszyn, co miało istotny wpływ na polepszanie warunków pracy, a także poszerzanie i zmiany asortymentu.

Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych Spółdzielnia zaczęła współpracować ze Szkołą Specjalną w Konstątnowie Łódzkim² wspierając ją finansowo, a także umożliwiając jej podopiecznym odbywanie praktyk oraz podjęcie pracy. Z czasem, wraz z rozwojem działalności nakierowanej na niepełnosprawnych pracowników Spółdzielni, współpraca ta poszerzyła się i trwa do dzisiaj. Spółdzielnia

¹ Opracowano we współpracy z Panią Bożeną Cieśllicką, Prezes Zarządu, na podst. informacji na stronie www.zgoda.pl oraz na podst.: Mieczysław Bąk (red.), *Standard „Zatrudnienie Fair Play”*. *Odpowiedzialne zarządzanie zasobami ludzkimi*, Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym, Warszawa 2007

² obecnie to Zespół Szkół Specjalnych nr 4 w Konstątnowie Łódzkim

wspiera różne wydarzenia organizowane przez szkołę jak obchody Dni Godności Osób Upośledzonych Intellektualnie czy zawody pływackie, m.in. fundując nagrody i medale.

W tym samym okresie przy Spółdzielni powstał Klub Honorowych Dawców Krwi im. Jana Grzelczaka – jednego z byłych prezesów Spółdzielni, który promował krwiodawstwo nie tylko wśród swoich pracowników. Dzięki temu osoby pracujące w „Zgodzie” zyskały dodatkową możliwość aktywizacji i realizowania się dla dobra społecznego. Klub założony i finansowany przez Spółdzielnię, choć obecnie pod auspicjami władz miasta, działa do dzisiaj.

Troszcząc się o osoby niepełnosprawne i wszystkich pracowników, kierownictwo Spółdzielni nie zapomniało także o byłych pracownikach i rencistach, inicjując utworzenie Koła Emerytów i Koła Rencistów, którym użyczono lokalu. Dzięki funduszom przeznaczanym na działalność kół, seniorzy oraz niepełnosprawni pracownicy „Zgody” mogli spędzać czas wolny organizując np. spotkania integracyjne czy wyjazdy. Tę działalność kontynuowano przez kilkadziesiąt lat, umożliwiając osobom starszym i niepełnosprawnym aktywne życie oraz zapobiegając ich wykluczeniu i izolacji.

Kolejnym przykładem inwestycji Spółdzielni w kapitał ludzki było uruchomienie w 1987 r. Przychodni Rehabilitacyjnej, zatrudniającej lekarzy różnych specjalności oraz rehabilitantów. Wpłynęło to w znaczącym stopniu na poprawę stanu zdrowia pracowników i dzięki temu ich wydajność pracy. Z czasem – po wielu latach i licznych przeobrażeniach – już jako Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, przychodnia otwierając się także na wszystkich mieszkańców Konstancynowa i okolic, poprawiła dostępność do usług medycznych dla lokalnej społeczności. Z jej usług w ramach POZ obecnie korzysta około 3500 pacjentów, a w Poradni Psychiatrycznej zarejestrowanych jest około 5000 pacjentów.

Niewątpliwie jedną z największych zasług kierownictwa Spółdzielni Inwalidów „Zgoda” było utrzymanie miejsc pracy na początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku dla około 400 osób, w tym około 70% niepełnosprawnych i jednocześnie sprostanie wymogom wolnego rynku, mimo ogromnych trudności, z jakimi zmagaly się wtedy wszystkie spółdzielnie oraz inne podmioty.

Działania dla dobra społecznego zapoczątkowane przez Spółdzielnię Inwalidów „Zgoda” przed rokiem 1989 były kontynuowane i rozwijane. W 1990 roku rozpoczęto dzięki staraniom władz Spółdzielni budowę budynku rehabilitacyjno-mieszkaniowego, dostosowanego do potrzeb osób niepełnosprawnych, w którym zamieszkało 27 rodzin (69 osób). Dwa lata później, wykorzystując bazę rehabilitacyjną „Zgody” i tworząc 11 nowych miejsc pracy, uruchomiono Warsztaty Terapii Zajęciowej (WZT), dzięki czemu 40 osób głęboko upośledzonych, niemogących podjąć zatrudnienia zostało objętych rehabilitacją medyczną, zawodową i społeczną. Także absolwenci Zespołu Szkół Specjalnych w Konstancynowie Łódzkim zyskali możliwość uczestniczenia w zajęciach WZT.

Pragnąc w jeszcze większym stopniu aktywizować społeczność lokalną, w 2004 roku razem z grupą pracowników Spółdzielni i mieszkańców Konstancynowa, powołano Stowarzyszenie „Czuję Sercem”, którego celem jest wszechstronne wspieranie osób niepełnosprawnych w ich drodze do pełnego i w miarę możliwości samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie. Spółdzielnia użyczyła Stowarzyszeniu lokal i stale je wspiera. Stowarzyszenie, posiadając status organizacji pożytku publicznego prowadzi Ośrodek Integracji z Osobami Niepełnosprawnymi. Z czasem też (w 2016 r.) przejęło od „Zgody” prowadzenie Warsztatów Terapii Zajęciowej i prowadzi wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego, zapewnia pomoc socjalną, promuje twórczość swoich podopiecznych i organizuje im czas wolny.

Rozumiejąc potrzebę udziału przedsiębiorców w kształtowaniu młodych kadr, Spółdzielnia wiele lat temu nawiązała współpracę z Uniwersytetem Łódzkim i umożliwia odbywanie praktyk zawodowych studentom z wydziału psychologii.

Trzeba podkreślić, że mimo zmieniających się Zarządów Spółdzielni oraz wielu trudnych okresów w historii „Zgody”, pracownicy zawsze byli traktowani podmiotowo, a osoby zarządzające dokładały starań, aby nieść wszechstronną pomoc pracownikom oraz sukcesywnie poprawiać bezpieczeństwo i warunki pracy, co miało i ma szczególne znaczenie dla osób niepełnosprawnych. Spółdzielnia zapewnia godziwe wynagrodzenia (pomimo skróconego czasu pracy), nagrody jubileuszowe (od 10. roku pracy) i odprawy emerytalne. Zarządy dużą wagę przywiązują do podnoszenia kwalifikacji pracowników i co roku Spółdzielnia przeznaczająca ten cel znaczne kwoty. Ponadto pracownicy mają do dyspozycji bogaty pakiet socjalny, nadal mogą korzystać z opieki medycznej i rehabilitacyjnej. Do dzisiaj pracownicy najwyżej cenią w swoim zakładzie bardzo dobrą atmosferę pracy oraz opiekuńczość Zarządu.

Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda”, poza opisanymi działaniami, od lat wspiera także inne organizacje, np. Stowarzyszenie Abstynentów, Stowarzyszenie Osób Niewidomych i Słabowidzących oraz Fundacje: im. Św. Brata Alberta, „Aktywni w potrzebie”, „Pomóż i Ty”, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, a także Spółdzielnia chętnie angażuje się w liczne imprezy kulturalne i sportowe odbywające się na terenie Konstantinowa Łódzkiego. Doraźnie wspomaga Klub Sportowy „Piątka” i Koło Gospodyń Wiejskich w Niesięcinie.

Wysiłki kolejnych Zarządów Spółdzielni Inwalidów „Zgoda” zmierzające do aktywizacji lokalnej społeczności, w tym osób niepełnosprawnych, przyniosły znakomite rezultaty, ponieważ setki niepełnosprawnych uzyskały pracę i wsparcie a wielu pracowników Spółdzielni angażuje się w stałą lub okazjonalną działalność na rzecz osób niepełnosprawnych, zarażając swoim entuzjazmem innych. Pani Justyna Kudaj, była wieloletnia Prezes Zarządu Spółdzielni, chętnie włącza się w prace społeczne, m.in. w Radzie Powiatu, jak również w organizacjach wspierających osoby niepełnosprawne. Obecny Zarząd godnie kontynuuje działania swoich poprzedników, podejmując działania mające na celu dalsze funkcjonowanie i rozwój Spółdzielni, również jako miejsca pracy dla osób niepełnosprawnych.

Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda” z pewnością zapisze się na trwałe w historii miasta Konstantinowa Łódzkiego i w pamięci wszystkich, którzy dzięki niej mieli możliwość i okazję żyć godnie i czuć się pełnowartościowymi członkami społeczeństwa.